

Napirend utáni felszólalás

A felszólalás szövege:

DR. SZANYI TIBOR (MSZP): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Tulajdonképpen egy képviselő életében mindig vannak olyan pillanatok, amikor valamit kicsit átdolgozva, meg olyan is, amikor valamit egy az egyben képes képviselni. Egy értelmiségi ifjúsági szervezettől kaptam egy nagyon érdekes felvetést és levelet, amellyel száz százalékig tudok azonosulni, és tulajdonképpen ezt gondolnám itt ismertetni önökkel.

"Az elmúlt év végén ránk törő világválsággal már a második, baloldali többség által támogatott kormány készül megbirkózni. Mindkét kormányfő a társadalom valamennyi tagját érintő, közös áldozatvállalásra és teherviselésre szólította fel a nemzetet, annak érdekében, hogy Magyarország fizetőképessége megmaradjon, a forint helyzete stabilizálódjon, és hogy a magyar gazdaság a belső egyensúlyteremtés után újra növekedési pályára kerülhessen.

Az eddig meghozott törvények azt már világosan mutatják, hogy milyen áldozatokat kell vállalniuk a szegényeknek, a legszegényebbeknek, az alsó középosztálybelieknek, a nyugdíjasoknak, a kismamáknak és a nagycsaládosoknak. A gázártámogatás csökkenése, majd megszűnése, a tizenharmadik havi munkabér és nyugdíj elmaradása, a gyes és a gyed átalakítása, a villamos áram árának emelkedése egyértelművé teszi, hogy megint itt ők viselik, még hozzá aránytalanul eltúlozva a nemzeti áldozatvállalás terheit. De vajon mit vállal a felső középosztály, a vagyonosok és újjgazdagok csoportja, a rendszerváltás igazi nyertesei és a korántsem jelentéktelen számban köztünk élő milliárdosok?"

Itt, a Házban most komoly erőfeszítéseket tettünk, hogy elfogadjunk egy olyan vagyonadót, amelynek a teherviselési aránytalanságokat kellene kompenzálnia. A törvénytervezet nemcsak az Országházon belül, de az egész társadalomban komoly ellenállást váltott ki. A körülötte zajló vitákból, a benyújtott módosító indítványokból kiderült, hogy nemcsak hogy nem szolgálja igazán a teherviselés arányosságát, hanem eleve forrása lehet olyan igazságtalanságoknak, amelyek továbbmélyíthetik a társadalmi szakadékokat. Mindezt egy olyan, maximum 40-45 milliárd forintnyi bevétel reményében, amely nem jelentéktelen összeg, de valójában nem meghatározó a költségvetésben.

A Bajnai-kormány megalakulásakor az MSZP azt nyilatkozta, úgy akarja ő támogatni a kabinet válságkezelő intézkedéseit, hogy érzékelhetően megjeleníti azt a baloldali programot, amelyet tagjai, támogatói, szimpatizánsai és szavazói, a teljes magyarországi baloldal joggal elvár tőle. Azt is hangsúlyozta, hogy széles körű társadalmi támogatottságra és összefogásra törekszik.

Nos, az említett ifjúsági szervezet, a Demokratikus Hálózat, amely baloldali fiatalok kezdeményezése, az MSZP-nek ezeket a törekvéseit szeretné egy konkrét javaslattal támogatni. Az ötlet nem új keletű, és hogy ezáltal is demonstráljuk a széles körű támogatást és a nemzetközi összefogást, el kell mondjuk, hogy egy kifejezetten jobboldali kormányzat politikusai által létrehozott törvényt szeretnénk korszerű formában megvalósítani.

1921-ben, amikor az ország túl volt már egy világháborún, egy Tanácsköztársaságon és annak leverésén, Trianonon és a Horthy-kormány korántsem zökkenőmentes berendezkedésén, Magyarország kétségbeejtő gazdasági helyzetben volt, ugyanakkor nemcsak gazdaságilag, hanem politikailag és társadalmilag is elkerülhetetlennek látszott a konszolidáció. Ezért gróf Teleki Pál első kormányának pénzügyminisztere, Hegedüs Lóránt, a korszak ismert pénzembere törvényjavaslatot terjesztett be egyszeri vagyonmegváltás tárgyában. A törvény sávosan növekvő adókulcsaival a társadalom egészét egy igazságos, tényleges vagyoni alapú áldozatvállalásra szólította fel, amelynek nemcsak gazdasági, de széles körű társadalmi és politikai üzenete is kedvezően hatott Magyarország állapotára.

A most elfogadott, számos ellentmondást tartalmazó, végeredményében nem túl jelentős vagyonadóval szemben egy sokkal hatékonyabb, a gazdaságot jelentősen megsegítő megoldást ajánlunk. Az ezzel kapcsolatban eleink által 88 éve meghozott két törvény alapján az akkori, 1921-es költségvetés 19,5 milliárd korona csaknem kétharmadát, azaz 13,5 milliárd koronát sikerült az államnak beszednie. Egy mai pénzügyi szakember szerint, akinek egyébként ezt a törvényt megmutattuk, a jelenlegi viszonyokra alkalmazva is minimálisan 200-300 milliárd közé prognosztizálja a lehetséges bevételt. Ez nagyságrendekkel több, mint a nehéz küzdelmek árán, sok-sok kompromisszummal és társadalmi ellenállással létrehozott vagyonadó, ráadásul egyszeri alkalom, amelynek lélektani hatása sokkal kedvezőbb az ilyen típusú megszorítások esetén.

Hadd idézzük ennek az 1921-es törvénycikk bevezető szakaszát, amely szinte összegzi mindazon szándékokat, amelyekkel ezt a javaslatot is benyújtjuk: "Magyarország törvényhozása, áthatva annak tudatával, hogy a nemzet újjászületésének és a társadalmi béke helyreállításának legfőbb feltétele az állami pénzügyeink rendezése és a megrendített államháztartás terheinek apasztása, elrendeli, hogy a vagyon után, minthogy azt a magyar állam erőfeszítése és jogrendje védelmezte meg, vagyonváltság szedessék." *(Az elnök csengetéssel a hozzászólási idő leteltét jelzi.)* Az 1921-es két törvény áttanulmányozásával világosan kiderül, hogy a szegények és a szerény körülmények között élők szinte semmit vagy alig, a jobb módúak, a vagyonosok és gazdagok pedig arányosan sokkal többet fizettek be az államnak.

Tisztelt Elnök Úr! Ezeket a gondolatokat ajánlom egyébként a jegyzőkönyvön keresztül valamennyiünknek nyári gondolkodásra a Demokratikus Hálózat nevében is.

Köszönöm szépen. *(Taps a Fidesz soraiban.)*